

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.101/2022/6.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke
Dr. Demeter Zsuzsanna, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Dr. Boros Tibor, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2023. január 11.
Az ügy tárgya: ...
Terhelt: ... (előző nevén: ...) I. rendű
Elsőfok: Hajdú-Bihar Megyei Bíróság, 4.B.1381/2001/29., ítélet,
tárgyalás, 2002. október 8.
Másodfok: Szegedi Ítéltábla, Bf.II.64/2003/7., ítélet, tárgyalás, 2003.
szeptember 11.
Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt védője
Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a különös kegyetlenséggel, aljas indokból elkövetett emberölés büntette miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az (előző nevén: ...) I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 4.B.1381/2001/29. számú ítéletét, illetve a Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.II.64/2003/7. számú ítéletét (előző nevén: ...) I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a 2002. október 8-án kihirdetett 4.B.1381/2001/29. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki különös kegyetlenséggel, aljas indokból elkövetett emberölés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) és d) pont], ezért mint többszörös visszaesőt életfogytig tartó fegyházra és 10 év közügyek eltiltására ítélte azzal, hogy az I. rendű terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható, egyúttal elrendelte az I. rendű terhelt kényszergyógyítását.

[2] Az I. rendű terhelt tekintetében védelmi fellebbezés folytán másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla a 2003. szeptember 11-én kihirdetett Bf.II.64/2003/7. számú ítéletével az I. rendű terhelt tekintetében az elsőfokú ítéletet megváltoztatta; megállapította, hogy az I. rendű terhelt az életfogytig tartó fegyházbüntetésből 33 év kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra és mellőzte az I. rendű terhelt kényszergyógyítását, egyebekben az elsőfokú ítéletet rá nézve helybenhagyta.

[3] 2. A jogerős ítéletben megállapított – a felülvizsgálattal érintett – tényállás lényege szerint: az I. rendű terhelt 1999. december 2-án megye 1-ben többek által elkövetett erőszakos közöszlés büntetést követte el, ami miatt büntetőeljárás indult ellene, ezért – elrejtőzés céljából – a megye 2-ben lévő település 1-re utazott egyik rokonához, és december közepétől tanú 1 lakásában tartózkodott. Ebben az időben ugyanitt lakott a II. rendű terhelt is, akit tanú 1 befogadott, mivel a II. rendű terhelt háza árvízkárosult lett és lakhatatlanná vált. A terheltek már 1999. őszétől ismerték egymást és szexuális együttlétekre is kiterjedő szoros kapcsolat alakult ki közöttük.

[4] Az I. rendű terhelt 1999. december 30-án tanú 1 lakásán tartózkodott és italozott, 17-18 óra körül eltávozott onnan, távozását követően a közsgben kerékpárral lévő sértettel találkozott, akit korábról már ismert.

[5] A beszélgetés során az I. rendű terhelt felajánlotta, hogy pénzért közöszljön vele, és ebbe a sértett beleegyezett, így együtt mentek a II. rendű terhelt lakatlan házába, ahol az egyik helyiségben egy rossz állapotú, de használható ágy és ágynemű is volt.

[6] A közöszlést követően a sértett kérte a pénzt az I. rendű terhelttől, aki közölte, hogy nem hajlandó fizetni. A sértett ekkor azzal fenyegette meg a férfit, hogy feljeleníti a rendőrségen erőszakos közöszlés büntette miatt.

[7] Az I. rendű terhelt ettől megrémült, – hiszen ugyanilyen bűncselekmény elkövetése miatt állt ekkor körözés alatt – ezért elővette a nála lévő minimum 11 cm pengehosszúságú, ívelt pengéjű kését és azzal két ízben közepes erővel nyakon szúrta a sértettet, majd kis erővel a védekező sértett mindkét kezét is megsebesítette. Ezt követően az I. rendű terhelt közepes erővel megszúrta a sértett hátának bal oldalát, majd kis erővel a jobb oldalát is. Ezután az I. rendű terhelt a még mindig cselekvőképes sértett nyakát hátulról megragadta, azt hátra feszítette, majd közepes erővel legkevesebb 5 haránt irányú mozdulattal a gerincig azt elvágta.

[8] Az elszenvedett sérülések után a sértett 1-2 percen belül meghalt.

[9] A sértett halála heveny keringési elégtelenség, légembólia miatt következett be, melynek alapját a jobb oldali nagy nyaki visszérköteg többszörös átmetszése, a visszér rendszerbe került levegő, a jobb kamrába történő habba verődése, ezáltal a szív jobb kamrájának összehúzódását akadályozó tényező képezte. A halálban szerepe volt még a nyaki verőerekből, visszerekből történő heveny vérvesztésnek, vérbelehelésnek is.

[10] Az I. rendű terhelt tettelegessége következtében sérülés volt a sértett nyakának bal oldalán, az álkapocs szöglet alatt 6 cm-re, továbbá a nyak jobb oldalán, a külső hallójárat nyílása alatt 5 cm-re. A bal oldali sérülés szúrtesatornája 11 cm, míg a jobb oldalié 10 cm hosszú volt.

[11] A háti felszínen sérülés volt a talp síkjától 160 cm-re, a középvonaltól balra 7 cm-re, mely szúrtcsatorna nem hatolt be a mellüregbe, de annak hossza 9 cm volt. További két egymás alatt párhuzamosan elhelyezkedő sérülés volt a háton jobb oldalt, a talp síkjától 152 cm-re, közvetlenül a gerinc mellett. Az alsó sérülés behatolt a VI. bordaközbe, a mellüregbe és a mellhártyán 8 mm-es éles szélű folytonosság megszakadást okozott, míg a felső sérülés hátulról előre felé, mintegy 2,5 cm-re haladt a mellkas izomzatába, de a mellüregbe a szúrtcsatorna nem ért.

[12] A nyak elülső felszínén a metszés 10 cm hosszú volt.

[13] Sérülés volt még a bal kéz I. ujjának alappercén, továbbá a jobb kéz II. ujj alapperc külső oldalán, illetve a III. ujj alapperc hátsó felszínén.

[14] A nyak jobb és bal oldalán lévő szúrt sérülések, továbbá a kézsérülések és a háton lévő, de a mellüregbe be nem hatoló sérülés gyógytartama 8 napon belül gyógyuló volt, míg a háton lévő és a mellüregbe behatoló sérülés gyógytartama 8 napon túl gyógyuló volt. Ugyanakkor a nyak elülső felszínén 10 cm hosszúságú sérülés és a bekövetkezett halál között közvetlen ok-okozati összefüggés van.

[15] Az elszenvedett sérülések olyan súlyosak voltak, hogy a halált semmilyen orvosi szaksegítséggel sem lehetett volna elhárítani.

[16] **II. 1.** A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, annak a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) és ba) alpontjára hivatkozással.

[17] Indítványában vitatta a jogerős ítéletben megállapított tényállásból levont jogi következtetés alapján az I. rendű terhelt terhére az emberölés minősített esetének megállapítását és az erre tekintettel kiszabott büntetést.

[18] Utalt rá, hogy a tényállás szerint az I. rendű terhelt a sértett halálát okozó tevőleges cselekvőségét közepes erővel fejtette ki, a sérülések alacsony száma ellenére azok súlyossága okán a sértett gyors – az elszenvedést követő 1-3 percen belüli – halálához vezettek. Álláspontja szerint figyelemmel a sérülések helyére és az ítéletben megjelölt rövid túlélési időre, továbbá ebből adódóan a sértett fájdalomérzetének rövid tartamára, az I. rendű terhelt által kifejtett cselekvőség szubjektív ismérvei alapján a különös kegyetlenségre levont következtetés, mint minősítő körülmény téves jogértelmezésen alapul.

[19] Álláspontja szerint a bűncselekmény aljas indokból való elkövetésének megállapítása is téves, miután a sértett részéről a feljelentéssel fenyegetés valótlán bejelentésre irányult és az elkövető szubjektív tudattartama, miszerint más ügyből kifolyólag áll körözés hatálya alatt, független volt a sértett által történő fenyegetés beváltása esetén beálló esetleges következményektől.

[20] Mindezek alapján véleménye szerint az I. rendű terhelt esetében az emberölés alapesete megállapításának lehet csak helye.

[21] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.135/2022/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta és a megtámadott határozatok hatályában fenntartására tett indítványt.

[22] Indokolása szerint az irányadó tényállás alapján az I. rendű terhelt által a sértettnek okozott egyre súlyosabb sérülések, a nyak elvadásának kivégzésszerű módja, az élet erőszakos elvételével rendszerint együtt járó szenvedést lényegesen meghaladta, amely a különös kegyetlenséggel elkövetés minősítő körülménye megállapítását megalapozza.

[23] Az aljas indok minősítő körülményével összefüggésben kifejtette, hogy az irányadó tényállás alapján az I. rendű terheltnek azzal kellett számolnia, hogy ha a sértett őt – akár

valótlanul is vádolva – feljelenti, a más ügyből őt köröző rendőrség a tartózkodási helyét megtudja, ezáltal az elszámoltatására is megnyílik a lehetőség.

[24] Utalt rá, hogy az eljáró bíróságok az I. rendű terhelt ölési cselekményét helytállóan minősítették, ekként az emiatt kiszabott életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés is törvényes, ezért a jogerős ítéletek hatályban fenntartását indítványozta.

[25] **III.** A I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[26] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a értelmében kizárólag a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárási okokból vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényben meghatározott köre nem bővíthető, az ott meghatározottakon kívül más okból felülvizsgálatnak nincs helye.

[27] Az I. rendű terhelt védője a felülvizsgálati indítvány előterjesztése törvényi alapjaként, hivatkozással a Be. 649. § (1) bekezdés aa) és ba) alpontját egyaránt megjelölte.

[28] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság jogerős ítéletében a terhelt büntetőjogi felelősségét a büntető anyagi jogi szabályok megsértésével állapította meg. E felülvizsgálati ok akkor valósul meg, ha a jogerős ítéleti tényállásban foglalt terhelti magatartás nem meríti ki bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, avagy – ugyancsak az irányadó tényállásból kitűnően – büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok ellenében került sor a terhelt elítélésére. Ilyen esetben az indítvány célja a terhelt felmentése vagy vele szemben az eljárás megszüntetése.

[29] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont első fordulat ba) alpontja szerinti felülvizsgálati ok viszont nem a terhelt büntetőjogi felelőssége alóli mentesülést, hanem a téves minősítés kiküszöbölését és – ezen keresztül – (a terhelt javára előterjesztett indítvány esetén) a büntetés enyhítését célozza; következésképp a két felülvizsgálati ok ugyanazon ténybeli alapon, egyidejűleg nem valósulhat meg.

[30] Jelen esetben az indítvány érvelése az emberölés minősítő körülményei hiányára, és ezen keresztül arra utalt, hogy a jogerős ítéletben az I. rendű terhelt terhére megállapított bűncselekménynél enyhébben minősülő bűncselekmény megállapításának lehet helye, így emiatt a kiszabott büntetés is törvénysértő. Ez (kizárólag) a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont első fordulat ba) alpontja szerinti felülvizsgálati oknak felel meg.

[31] A védői kifogások tehát ekként felülvizsgálati okot alapoznak meg, amiket azonban a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapulvételével kell elbírálni.

[32] A felülvizsgálati eljárásban ugyanis a tényálláshoz kötöttség megkerülhetetlen szabály. Ennek megfelelően a felülvizsgálati indítványban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]; a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés].

[33] 2. Az I. rendű terhelt védője érvelésével szemben az eljáró bíróságok törvényesen minősítették a cselekményt minősített emberölés büntettének.

[34] A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 166. § (1) bekezdése szerint, aki mást megöl, büntettet követ el.

[35] A (2) bekezdés c) és d) pontja alapján a bűncselekmény súlyosabban büntetendő, ha az emberölést más aljas indokból illetőleg célból, továbbá, ha különös kegyetlenséggel követik el.

[36] 2.1. Az aljas indokból elkövetett emberölésen az erkölcsileg elvetendő motívumból fakadó cselekményeket kell érteni. Ha az elkövető más bűncselekmény megvalósítása, avagy már véghez vitt más bűncselekmény leplezése, nyomainak eltüntetése vagy a felelősségre vonás elkerülése végett követi el az ölési cselekményt, a minősített emberölés megállapítása megalapozott lehet. Az emberölés aljas indokból elkövetettként minősül, ha az elkövető az ölési cselekményt a felelősségre vonás elkerülése végett valósítja meg. Ennek a minősítésnek a megállapítása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a büntetőeljárás később a terhelt felelősségének a mellőzésével, avagy korlátozottabb felelőssége megállapításával zárulhat.

[37] Az irányadó tényállás szerint az I. rendű terhelt megye 1-ben elkövetett erőszakos közöszlész bűntette miatt ellene indult büntetőeljárás elől elrejtőzés végett utazott település 1-re. Ott a sértettel, részére pénzfizetés felajánlása mellett, beleegyezésével közöszlész. Miután azonban a sértettnek nem volt hajlandó fizetni, aki ezért azzal fenyegette meg, hogy feljelenti a rendőrségen erőszakos közöszlész bűntette miatt, az I. rendű terhelt megrémült, mivel ugyanilyen bűncselekmény elkövetése miatt állt ekkor körözés alatt. Ezért az I. rendű terhelt elővette a nála lévő kést, majd a sértettet több késszúrással megölte.

[38] A felelősségre vonás elkerülése, mint a cselekmény motívuma nemcsak azt az esetkört foglalja magába, amikor az elkövető az őt terhelő bizonyítékok eltüntetésére törekszik, hanem ide tartozik az is, amikor az elkövető azért cselekszik, hogy az elfogását megakadályozza, a hatóság elől meneküljön.

[39] Az I. rendű terhelt az akkor vele szemben erőszakos nemi erkölcs elleni bűncselekmény miatt folyamatban lévő büntetőeljárás elől rejtőzködött, nyilvánvalóan számolnia kellett azzal, hogy amennyiben a sértett – akár hamisan erőszakos közöszlész bűntettével vádolva őt – a rendőrséghez fordul, a rendőrség látókörébe kerül, feltalálási helye kitudódik és elérhetővé válik a vele szemben folyamatban lévő másik büntetőeljárást folytató azon hatóság számára, amely a tartózkodási helye felderítése végett vele szemben már körözést rendelt el. Mindez pedig az elfogásához és a már elkövetett bűncselekmény miatti elszámoltatásához vezethet.

[40] A sértett elhallgattatásával pedig mindez nem csak elkerülhető, de kifejezetten megakadályozható volt; a sértettnek tehát azért kellett meghalnia, hogy a más bűncselekmény miatt a büntetőeljárás elől ténylegesen elrejtőzött I. rendű terhelt tartózkodási helyéről a nyomozó hatóság ne szerezzen tudomást, és a felelősségre vonást elkerülje. Mindez erkölcsileg elvetendő olyan ok, amely az emberölés minősített esetének a más aljas indokból megállapítására ad alapot.

[41] Az aljas indok az emberölés motívuma, az ölési cselekményt kiváltó ok, amely az elkövető tudatában lejátszódó pszichikus folyamatban jut meghatározó szerephez, éppen ezért a cselekmény motívuma nem kell, hogy a sértett előtt ismert legyen, sok esetben az a sértett előtt ténylegesen rejtve is marad. Nincs tehát ebből a szempontból jelentősége annak, hogy a sértettnek az I. rendű terhelt által megye 1-ben elkövetett bűncselekményről tudomása nem volt, illetőleg, hogy abban érintett nem volt.

[42] Az eljáró bíróságok ekként helyesen minősítették az I. rendű terhelt terhére rótt emberölés bűntettét súlyosabban, más aljas indokból elkövetettnak.

[43] 2.2. A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés megállapításánál elsősorban emberiességi, valamint erkölcsi szempontok a meghatározók. A különös kegyetlenség fogalma alá az átlagosat lényegesen meghaladó szenvedéssel járó, rendkívüli embertelenséggel, brutalitással, gátlástalanul, az emberi méltóság mély megalázásával vagy az elkövető emberi mivoltából kivetkőzve véghez vitt ölési cselekmények vonhatók. Elsősorban a sértettnek okozott sérülések száma, súlya és jellege alapján állapítható meg, ezekből általában következtetés vonható az elkövetés embertelenségére.

[44] Az elkövető tudatának az elkövetés idején át kell fognia a végrehajtás különös kegyetlenségét. Az elkövető ezzel kapcsolatos tudattartalmára a sérülések számából, a bántalmazás hosszan tartó, elhúzódó voltából, a sértett látható szenvedéséből, illetőleg a sértettnek a végrehajtás ideje alatt tanúsított magatartásából vonható következtetés.

[45] Ehhez képest az emberölés akkor minősül különös kegyetlen módon elkövetettnek, ha a cselekmény végrehajtása az élet kioltásához rendszerint szükséges kegyetlenséget meghaladó, rendkívüli embertelenséggel történik, és a cselekmény a sértettnek olyan testi szenvedést vagy lelki gyötrelmet okoz, amely az ember életének kioltásával általában együtt járó szenvedést, gyötrelmet is lényegesen meghaladja.

[46] Nem az elkövető érzületének (rideg, szenvtelen, kiszámított magatartásának), hanem az ölés módjának kell különös fokban kegyetlennek lennie.

[47] E minősítő körülmény esetében nem csupán a fizikai ráhatással járó fájdalomérzetnek van jelentősége, hanem annak a lelkiállapotnak is, amibe az elkövetés folytán a sértett került. Nyilvánvaló többletgyötrelmet jelent az olyan elkövetési magatartás, ami elsöprő ereje, szakadatlansága folytán teljes reménytelenségbe űzi a sértettet, aki így saját halála szörnyűségét nem csak fizikailag szenved el, hanem azt át is éli [Kúria Bfv.III.363/2020. (BH 2021.189.)].

[48] Jelen esetben a jogerős tényállás egyértelműen tartalmazza, hogy az I. rendű terhelt miután már két ízben nyakon szúrta a sértettet, a már védekező sértett kezeit, majd hátának bal és jobb oldalát is megszúrta, és mindezek után, a még mindig cselekvőképes sértett nyakát hátra feszítve ejtett azon legkevesebb 5 haránt irányú, gerincig hatoló vágást.

[49] Az I. rendű terhelt részéről a többszöri szúrás, a több és különböző testtájékot ért sérülés okozása, melyek elől a sértett menekülni próbált, és melyek elszenvedése közepette a sértett az életéért küzdött, végül a nyak kivégzésszerű elvágása kétségkívül a rendkívüli embertelenséget, gátlástalanságot, brutalitást jelentette, a sértettnek pedig az átlagosat meghaladó testi és lelki gyötrelmet okozott.

[50] Rámutat a Kúria, hogy a sértettet érő szenvedés jóval erőteljesebb, ha az elkövető úgy hajtja végre az ölési cselekményt, hogy közben eleve kilátástalanná teszi, illetve letöri a sértett védekezését, ami egyben a véghezvitel elhúzódását is jelenti.

[51] Az irányadó tényállás alapján a sértett halála igen rövid idő alatt következett be, azonban azokat a percek a sértett, aki azt fájdalomban, tehetetlenséggel párosuló, a nem szűnő bántalmazásból eredő reményvesztésben töltötte el, időben más mértékű dimenzióban élte át.

[52] Kétségtelen, a konkrét ölési cselekmény végrehajtásának megkezdése és a sértett halála között csekély idő telt el, azonban a sértettnek ez alatt újabb és újabb fájdalmas, szúrt sérüléseket kellett elszenvednie, és szükségképpen szembe kellett néznie azzal is, hogy a már sérüléseket okozó eszköz kitartó használatával szemben hosszabb távon eredményesen védekezni nem lesz képes, így az a halálához fog vezetni.

[53] Az I. rendű terhelt legkevesebb 11 szúrást ejtett a sértetten. Terhelti oldalról a végrehajtás különösen kegyetlen módját a szúrások számára és jellegére tekintettel a már védekező sértett további kitartó újabb és újabb megszúrása támasztja alá, nyakának kivégzésszerű átvágása pedig vitathatatlanul is teszi.

[54] Ezen körülmények alapján megállapítható, hogy az I. rendű terhelt magatartása az élet erőszakos elvételével rendszerint együtt járó szenvedést lényegesen meghaladta, következésképpen az élet elleni cselekmény különös kegyetlenséggel elkövetettként minősítése törvényes.

[55] Az eljáró bíróságok ekként helyesen minősítették az I. rendű terhelt élet elleni cselekményét a kétszeres minősítő körülménnyel, és az amiatt kiszabott életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés is törvényes.

[56] 3. Az I. rendű terhelt cselekményének maradéktalanul helyes minősítésére tekintettel a kiszabott büntetés csak akkor vizsgálható, ha a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki; így a büntetést a bűncselekmény minősítéséhez kapcsolódó büntetési tételkeret figyelmen kívül hagyásával, avagy az irányadó büntetési tételkereten belül ugyan, de a Btk. valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésének megsértésével szabták ki. A törvényes minősítés mellett a mérlegelési jogkörben, a törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke viszont a felülvizsgálati eljárásban nem támadható.

[57] Jelen esetben a jogerős ítélet életfogytig tartó szabadságvesztést szabott ki az I. rendű terhelttel szemben, amely a tíz évtől tizenöt évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztésben meghatározott büntetési tétel kereteit nem lépi túl. A büntetés kiszabására vonatkozó szabályt rögzítő, mérlegelést nem tűrő büntető anyagi jogi szabály sérelme ezért nem vethető fel.

[58] Következésképpen, a cselekmény törvényes minősítése mellett, a Btk. más szabályának megsértése nélkül a törvényes büntetési tételkeret határain belül kiszabott szabadságvesztés tartamának mérséklésére nem kerülhet sor.

[59] A Kúria – miután nem észlelt olyan egyéb eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyet, és a megtámadott határozatokat – a Be. 660. § (1) bekezdésének megfelelően tartott tanácsülésen, a Be. 655. § (1) bekezdése szerint eljárva – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[60] **IV.** A végzés ellen a Be. 6. § (4) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek; felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[61] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételt vagy más jogosult által azonos tartalommal előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2023. január 11.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró